

মধুবন

“পুৰুষাৰ্থ আৰু পৰিৱৰ্তনৰ গ’ল্ডেন চান্স (সোণালী সুযোগ)ৰ বৰ্ষ”

আজি সমৰ্থ পিতাই নিজৰ সমৰ্থ সন্তানসকলক চাই আছেহঁক। যিসকল সমৰ্থ আত্মাই সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ সমৰ্থ কাৰ্য বিশ্বক নতুন শ্ৰেষ্ঠ বিশ্ব কৰি গঢ়ি তোলাৰ দৃঢ় সংকল্প লৈছে। প্ৰত্যেক আত্মাক শান্ত আৰু সুখী কৰি তোলাৰ সমৰ্থ কাৰ্য কৰাৰ সংকল্প লৈছে আৰু এইটো শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প লৈ দৃঢ় নিশ্চয় বুদ্ধিৰ হৈ কাৰ্যক প্ৰত্যক্ষ ৰূপত আনি আছে। সকলো সমৰ্থ সন্তানসকলৰ এটাই এইটো শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প আছে যে এইটো শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্য হ’বই লাগিব। ইয়াতকৈও অধিক এইটো নিশ্চিত যে এই কাৰ্য হৈয়েই আছে। কেৱল কৰ্ম আৰু ফলৰ পুৰুষাৰ্থ আৰু প্ৰালন্ধৰ নিমিত্ত আৰু নিৰ্মাণৰ কৰ্ম ফিল’চ’ফি (কৰ্ম-দৰ্শন) অনুসৰি নিমিত্ত হৈ কাৰ্য কৰি আছে। নিয়তি অটল হয় (ভৱিষ্যতে হ’বলগীয়াতো নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে)। কিন্তু কেৱল তোমালোকে শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ দ্বাৰা, ভাৱনাৰ ফল অবিনাশীৰূপত প্ৰাপ্ত কৰাৰ নিমিত্ত হৈছে। জগতৰ অন্তৰ্গত আত্মাসকলে এইটোৱেই ভাবে যে শান্তি হ’ব, কি হ’ব, কেনেকৈ হ’ব! কোনো আশা দেখা পোৱা নাযায়। সঁচাকৈয়ে হ’ব নেকি! আৰু তোমালোকে কোৱা, হ’বনো কি হৈয়েই আছে কিয়নো কোনো নতুন কথা নহয়। অনেক বাৰ হৈছে আৰু এতিয়াও হৈয়েই আছে। তোমালোক নিশ্চয়বুদ্ধিৰ, নিশ্চিত নিয়তিকজানা। ইমান অটল নিশ্চয় কিয় আছে? কিয়নো স্বপৰিৱৰ্তনৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণেৰে এইটো জানা যে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ আগত আৰু কোনো প্ৰমাণৰ আৱশ্যকতাই নাই। লগতে পৰমাত্মা কাৰ্য সদায় সফল হৈয়েই। এইটো কাৰ্য আত্মাসকলৰ, মহান আত্মাসকলৰ আৰু ধৰ্মাত্মাসকলৰ নহয়। পৰমাত্মা কাৰ্য সফল হৈয়েই আছে, এনেকুৱা নিশ্চয়বুদ্ধি, নিশ্চিত ভৱিষ্যতক জানোঁতা নিচিন্ত আত্মা হোৱা। মনুষ্যই বিনাশৰ কথা কয় আৰু ভয় কৰে যে বিনাশ হ’ব আৰু তোমালোক নিচিন্ত যে নতুন স্থাপনা হ’ব। কিমান পাৰ্থক্য আছে - অসম্ভৱ আৰু সম্ভৱৰ। তোমালোকৰ সন্মুখত সদায় স্বৰ্ণিম সৃষ্টি, স্বৰ্ণিম সূৰ্য উদয় হৈয়েই আছে আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখত আছে বিনাশৰ কলীয়া ডাৱৰ। এতিয়া তোমালোক সকলোৱেতো সময় সমীপত অহাৰ বাবে সদায় আনন্দৰ নূপুৰ পিন্ধি নাচি থাকা যে আজি পুৰণি সৃষ্টি, কালিলৈ স্বৰ্ণিম সৃষ্টি হ’ব। আজি আৰু কালি ইমান সমীপত আহি উপস্থিত হৈ গৈছে।

এতিয়া এইটো বছৰ “সম্পূৰ্ণতা আৰু সমানতা”ৰ সমীপ অনুভৱ কৰিব লাগিব। সম্পূৰ্ণতাই তোমালোক সকলো ফৰিস্তাসকলৰ বিজয় মালা লৈ আহান কৰি আছে। বিজয় মালাৰ অধিকাৰীতো হ’ব লাগে নহয় জানো। সম্পূৰ্ণ পিতা আৰু সম্পূৰ্ণ ষ্টেজ (অৱস্থা) দুয়োটাই তোমালোক সন্তানসকলক মাতি আছে যে আহা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল আহা, সমান সন্তানসকল আহা, সমৰ্থ সন্তানসকল আহা, সমান হৈ নিজৰ ‘চুইট হোম’ত বিশ্রাম কৰা। যিদৰে বাপদাদা বিধাতা হয়, বৰদাতা হয় সেইদৰে তোমালোকে এইটো বছৰ বিশেষ ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকলৰ প্ৰতি বা সকলো আত্মাৰ প্ৰতি বিধাতা হোৱা, বৰদাতা হোৱা। কাইলৈ দেৱতা হ’বাগৈ এতিয়া অন্তিম ফৰিস্তা স্বৰূপ হোৱা। ফৰিস্তাই কি কৰে? বৰদাতা হৈ বৰদান দিয়ে। দেৱতাই সদায় দিয়ে, নলয়। লওঁতা বুলি নকয়। তেন্তে বৰদাতা আৰু বিধাতা, ফৰিস্তা তথা দেৱতা... এতিয়া এইটো মহামন্ত্ৰ “আমি ফৰিস্তা তথা দেৱতা”, এইটো মন্ত্ৰক বিশেষভাৱে স্মৃতি স্বৰূপ কৰি তোলা। মনমনাভৱতো হৈয়েই গ’লা, এইটো আদিৰ মন্ত্ৰ। এতিয়া এইটো সমৰ্থ মন্ত্ৰক অনুভৱত আনা। “এইটো হ’ব লাগে, এইটো পাব লাগে” এই দুয়োটা কথাই লওঁতা কৰি দিয়ে। লওঁতা ভাৱৰ সংস্কাৰে দেৱতা হোৱাত সময় লগাই দিব, সেইবাবে এই সংস্কাৰবোৰ সমাপ্ত কৰা। প্ৰথম জন্মত ব্ৰহ্মাৰ ঘৰৰ পৰা দেৱতা হৈ নতুন জীৱন, নতুন যুগৰ ৰান নাস্তাৰ (এক নম্বৰ)ত আহা। চনো 01-01-01 হওক। প্ৰকৃতিও সতোপ্ৰধান নাস্তাৰ ৰান (এক নম্বৰ) হওক। ৰাজ্যও নাস্তাৰ ৰান হওক। তোমালোকৰ গ’ল্ডেন ষ্টেজ (স্বৰ্ণিম স্থিতিও) এক নম্বৰৰ হওক। এদিনৰ পাৰ্থক্য হ’লেও 01-01-01ৰ পৰা সলনি হৈ যাব। এতিয়াৰ পৰা ফৰিস্তা তথা দেৱতা হ’বৰ বাবে বহুকালৰ সংস্কাৰ প্ৰেক্টিকেল (ব্যৱহাৰিক) কৰ্মত ইমাৰ্জ (জাগ্ৰত) কৰা কিয়নো বহুকালৰ যি গায়ন আছে, সেই বহুকালৰ সীমা এতিয়া সমাপ্ত হৈ আছে। তাৰ ডেট (তাৰিখ) গণনা নকৰিব।

বিনাশক অন্তকাল বুলি কোৱা হ’ব, সেই সময়ত বহুকালৰ চান্স (সুযোগ)তো সমাপ্ত হৈয়েই যায়, কিন্তু অলপ সময়ৰ সুযোগো সমাপ্ত হৈ যাব সেয়েহে বাপদাদাই বহুকালৰ সমাপ্তিৰ ইংগিত দি আছে। তাৰপাচত বহুকালৰ গণনাৰ চান্স সমাপ্ত হৈ অলপ সময়ৰ পুৰুষাৰ্থ, অলপ সময়ৰ প্ৰালন্ধ, এনেকৈয়ে কোৱা হ’ব। কৰ্মৰ হিচাপত এতিয়া বহুকাল সমাপ্ত হৈ অলপ সময় বা অন্তকাল আৰম্ভ হৈ আছে সেয়েহে এইটো বছৰ পৰিৱৰ্তন কালৰ বছৰ হয়। বহুকালৰ পৰা অলপ সময়লৈ

পৰিৱৰ্তন হ'ব, সেয়েহে এইটো বছৰৰ পুৰুষাৰ্থত বহুকালৰ হিচাপ যিমান জমা কৰিব বিচৰা সেয়া কৰি লোৱা। পাচত আপত্তি নকৰিবা যে আমিতো অমনোযোগী হৈ চলি আছিলোঁ। আজি নহ'লে কাইলৈ পৰিৱৰ্তনতো হ'বই সেইবাবে কৰ্মৰ গতিক জানোঁতা হোৱা। ন'লেজফুল (জ্ঞানৱান) হৈ তীব্ৰ গতিৰে আগবাঢ়া। এনেকুৱা নহওক যে দুই হাজাৰৰেই হিচাপ কৰি থাকিবা। পুৰুষাৰ্থৰ হিচাপ বেলেগ আৰু সৃষ্টি পৰিৱৰ্তনৰ হিচাপ বেলেগ। এনেকৈ নাভাবিবা যে এতিয়া 15 বছৰ বাকী আছে, এতিয়া 18 বছৰ বাকী আছে। 99ত হ'ব... এনেকৈ ভাবি নাথাকিবা। হিচাপক বুজা। নিজৰ পুৰুষাৰ্থ আৰু প্ৰালন্ধৰ হিচাপক জানি সেইটো গতিৰে আগবাঢ়া। নহ'লে বহুকালৰ পুৰণা সংস্কাৰ যদি থাকি যায় তেন্তে এই বহুকালৰ গণনা ধৰ্মৰাজপুৰীৰ হিচাপত জমা হৈ যাব। কোনো কোনোৰ বহুকালৰ ব্যৰ্থ, অযথার্থ কৰ্ম-বিকৰ্মৰ হিচাপ এতিয়াও আছে, বাপদাই জানে কেৱল আউট (খোলোচা) নকৰে। অলপ পৰ্দাৰ আঁৰত ৰাখে। কিন্তু ব্যৰ্থ আৰু অযথার্থ, এইটো হিচাপ এতিয়াও বহুত আছে সেইবাবে এইটো বছৰ একট্টা গ'ল্ডেন চাঞ্চ (অতিৰিক্ত সোণালী সুযোগ)ৰ বছৰ হয় - যিদৰে পুৰুষোত্তম যুগ আছে সেইদৰে এইটো পুৰুষাৰ্থ আৰু পৰিৱৰ্তনৰ গ'ল্ডেন চাঞ্চ (সোণালী সুযোগ)ৰ বছৰ হয় সেইবাবে বিশেষ সাহস আৰু সহায়ৰ এই বিশেষ বৰদানৰ বছৰটোক সাধাৰণ 50 বছৰৰ সমান বুলি ভাবি নষ্ট নকৰিবা। এতিয়ালৈকে পিতাই স্নেহৰ সাগৰ হৈ সৰ্ব সম্বন্ধৰ স্নেহত, অমনোযোগীতা, সাধাৰণ পুৰুষাৰ্থ এইবোৰ দেখি-শুনিও নুশুনি, নাচাই সন্তানসকলক স্নেহৰ একট্টা সহায়, একট্টা মাৰ্কচ (নম্বৰ) দি আগবঢ়াই আছে। লিফট দি আছে। কিন্তু এতিয়া সময় পৰিৱৰ্তন হৈ আছে সেয়েহে এতিয়া কৰ্মৰ গতিক ভালদৰে বুজি সময়ৰ লাভ লোৱা। শুনাইছিলোঁ নহয় যে 18তম অধ্যায় আৰম্ভ হৈ গৈছে। 18 অধ্যায়ৰ বিশেষত্ব হৈছে এতিয়া স্মৃতি স্বৰূপ হোৱা। এতিয়াই স্মৃতি, এতিয়াই বিস্মৃতি নহয়। স্মৃতি স্বৰূপ অৰ্থাৎ বহুকালৰ স্মৃতি স্বতঃ আৰু সহজে থাকে। এতিয়া যুদ্ধৰ সংস্কাৰ, পৰিশ্ৰমৰ সংস্কাৰ, মনত আউল লগাৰ সংস্কাৰ এয়া সমাপ্ত কৰা। নহ'লে এয়াই বহুকালৰ সংস্কাৰ হৈ অন্তিমৰ স্থিতি তথা ভৱিষ্যতৰ গতি প্ৰাপ্ত কৰোৱাৰ নিমিত্ত হৈ যাব। শুনালোঁ নহয় - এতিয়া বহুকালৰ পুৰুষাৰ্থৰ সময় সমাপ্ত হৈ আছে আৰু বহুকালৰ দুৰ্বলতাৰ হিচাপ আৰম্ভ হৈ আছে। বুজি পালা! সেইবাবে এয়া বিশেষ পৰিৱৰ্তনৰ সময়। পিতা এতিয়া বৰদাতা হয় পাচলৈ হিচাপ-নিকাচ কৰোঁতা হৈ যাব। এতিয়া কেৱল স্নেহৰ হিচাপ। তেন্তে কি কৰিব লাগে! স্মৃতি স্বৰূপ হোৱা। স্মৃতি স্বৰূপে স্বতঃ নষ্টোমোহা কৰিয়েই দিব। এতিয়াতো মোহৰ লিষ্ট (তালিকা) বহুত দীঘলীয়া হৈ গৈছে। এক স্বৰ প্ৰবৃত্তি, এক দৈৱী পৰিবাৰৰ প্ৰবৃত্তি, সেৱাৰ প্ৰবৃত্তি, হৃদৰ প্ৰাপ্তিসমূহৰ প্ৰবৃত্তি - এই সকলোবোৰৰ পৰা নষ্টোমোহা অৰ্থাৎ উপৰাম হৈ স্নেহী হোৱা। মই ভাৱ অৰ্থাৎ মোহ, ইয়াৰ পৰা নষ্টোমোহা হোৱা তেতিয়া বহুকালৰ পুৰুষাৰ্থৰে বহুকালৰ প্ৰালন্ধ প্ৰাপ্তিৰ অধিকাৰী হ'বাগৈ। বহুকাল অৰ্থাৎ আদিৰ পৰা অন্তলৈকে প্ৰালন্ধৰ ফল। এনেয়েতো এটি এটি প্ৰবৃত্তিৰ পৰা নিবৃত্ত হোৱাৰ ৰহস্যও ভালদৰে জানা আৰু ভাষণো ভাল দিব পাৰা। কিন্তু নিবৃত্ত হোৱা অৰ্থাৎ নষ্টোমোহা হোৱা। বুজিলা! পইন্টচতো (মূল উক্তি) তোমালোকৰ ওচৰত বাপদাদাতকৈও বেছিকৈ আছে সেইবাবে পইন্টচ কি শুনাম, পইন্টচতো আছে এতিয়া পইন্ট (বিন্দু) হোৱা। বাৰু!

সদায় শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ প্ৰাপ্তিৰ গতিক জানোঁতা, সদায় বহুকালৰ তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থৰ, শ্ৰেষ্ঠ পুৰুষাৰ্থৰ শ্ৰেষ্ঠ সংস্কাৰধাৰী, সদায় স্বৰ্ণিম যুগৰ আদি ৰত্ন, সংগমযুগৰো আদি ৰত্ন, স্বৰ্ণিম যুগৰো আদি ৰত্ন, এনেকুৱা আদি দেৱৰ সমান সন্তানসকলক, আদি পিতা, অনাদি পিতাৰ সদায় আদি হোৱাৰ শ্ৰেষ্ঠ বৰদানী স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু লগতে সেৱাধাৰী পিতাৰ নমস্কাৰ।

দাদীসকলৰ প্ৰতি:- ঘৰৰ গেট (দ্বাৰ) কোনে খুলিব? গ'ল্ডেন জুবিলীৰ (সোণালী জয়ন্তীৰ) সকলে নে চিলভাৰ জুবিলীৰ (ৰূপালী জয়ন্তীৰ) সকলে, ব্ৰহ্মাৰ সৈতে গেটতো খুলিবা নহয়। নে পিচত আহিবা? যদি লগত যোৱা তেন্তে কইনা (প্ৰেমিকা) হৈ যাবা আৰু যদি পিচত যোৱা তেন্তে বৰযাত্ৰী হৈ যাবা। সম্বন্ধীয়সকলকো বৰযাত্ৰীবুলি কোৱা হ'ব। সমীপততো আছা কিন্তু কোৱা হ'ব - বৰযাত্ৰী আহিছে। তেন্তে গেট কোনে খুলিব? গ'ল্ডেন জুবিলীৰসকলে নে চিলভাৰ জুবিলীৰসকলে? যিয়ে ঘৰৰ গেট খুলিব তেওঁলোকেই স্বৰ্গৰ গেট খুলিব। এতিয়া বতনলৈ অহাত কাৰোৰে বাধানাই। সাকাৰততো তথাপিও বন্ধন আছে, সময়ৰ, চাৰকামষ্টেমৰ (পৰিস্থিতিৰ)। বতনত অহাৰ ক্ষেত্ৰততো কোনো বন্ধন নাই। কোনেও বাধা নিদিব, টাৰ্ণ লগোৱাৰো (পাল পাতি ভগাই লোৱাৰো) প্ৰয়োজন নাই। অভ্যাসেৰে এনেকুৱা অনুভৱ কৰিবা, যিদৰে ইয়াত শৰীৰত থাকিও এক চেকেণ্ডত পৰিক্ৰমা কৰি উভতি আহিলা। যি অন্তঃবাহক শৰীৰেৰে (ফৰিস্তা; প্ৰকাশময় শৰীৰেৰে) পৰিক্ৰমা কৰাৰ গায়ন আছে, এই অন্তৰৰ আত্মা বাহন হৈ যায়। গতিকে এনেকৈ অনুভৱ কৰিবা যেন বুটামহে টিপিলা, বিমান উৰিল, পৰিক্ৰমা কৰি আহি গ'লা আৰু আনেও অনুভৱ কৰিব যে এওঁ ইয়াত থাকিও যেন নাই। যিদৰে সাকাৰত দেখিলা নহয় - বাৰ্তালাপ কৰি থাকিও চেকেণ্ডত আছে আৰু এতিয়া নাই। এতিয়াই আছে, এতিয়াই নাই। এইটো অনুভৱ কৰিলা নহয়। এনেকৈ অনুভৱ কৰিলা নহয়। এই ক্ষেত্ৰত কেৱল স্থূল বিস্তাৰক সামৰি লোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে। যিদৰে সাকাৰত দেখিলা - ইমান বিস্তাৰ থকা সত্ত্বেও অন্তিম ষ্টেজ (স্থিতি) কি আছিল? বিস্তাৰক সামৰি লোৱাৰ, উপৰাম হৈ থকাৰ। এতিয়াই স্থূল ডাইৰেক্সন (নিৰ্দেশনা) দি আছে আৰু এতিয়াই অশৰীৰী স্থিতিৰ অনুভৱ কৰাই আছে। গতিকে এয়া সামৰি

লোৱাৰ শক্তিৰ প্ৰত্যক্ষতা দেখিলা। যিটো তোমালোকেও কৈছিল যে বাবা ইয়াত আছে নে নাই। শূনি আছে নে শূনি থকা নাই। কিন্তু সেয়া ইমান তীব্ৰ গতিত হয় যে কাৰ্য মিচ নকৰে (বাদ পৰি নাযায়)। তোমালোকে কথা শুনাই থাকিলে সেয়া মিচ নকৰে। কিন্তু গতি ইমান তীব্ৰ যে দুয়োটা কাম এক মিনিটত কৰিব পাৰে। সাৰমৰ্মও কেট্‌চ কৰি (ধৰি বা বুজি) ল'ব আৰু পৰিক্ৰমাও কৰি আহিব। এনেকৈও অশৰীৰী হৈ নাযায় যে কোনোবাই কথা কৈ আছে আৰু এনেকৈ ক'ব যে বাপদাদাই নুশুনিলেই। গতি ফাষ্ট (তীব্ৰ) হৈ যায়। বুদ্ধি ইমান বিশাল হৈ যায় যে একে সময়তে দুয়োটা কাম কৰে। এয়া তেতিয়া হয় যেতিয়া সামৰি লোৱাৰ শক্তি ইউজ (ব্যৱহাৰ) কৰা হয়। এতিয়া প্ৰবৃত্তিৰ বিস্তাৰ হৈ গ'ল। ইয়াত থাকিও এইটো অভ্যাসেই ফৰিস্তা স্বৰূপৰ সাক্ষাৎকাৰ কৰাব! এতিয়া এটি এটি সৰু সৰু কথাৰ পিচত এয়া যি পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হয়, সেয়া স্বতঃ উচ্চত যোৱাৰ বাবে এই সৰু কথাবোৰ ব্যক্ত ভাৱৰ যেন অনুভৱ হ'ব। উচ্চলৈ গ'লে (স্থিতি উচ্চ হ'লে) নীচ ভাৱ আপোনাআপুনি আঁতৰি যাব। পৰিশ্ৰমৰ পৰা হাত সাৰি যাব। সময়ো ৰাহি হ'ব আৰু সেৱাও ফাষ্ট (তীব্ৰ গতিৰে) হ'ব, নহ'লেতো কিমান সময় দিবলগীয়া হয়। ভাল বাৰু।

চিলভাৰ জুবিলীত অহা ভাতৃ-ভগ্নীসকলৰ প্ৰতি অব্যক্ত বাপদাদাৰ মধুৰ সংবাদ - ৰজত জয়ন্তীৰ শুভ মুহূৰ্তত আত্মিক সন্তানসকলৰ প্ৰতি স্নেহৰ সোণালী পুষ্প

সমগ্ৰ বিশ্বৰ উচ্চতকৈও উচ্চ মহাযুগৰ মহান পাৰ্টধাৰী (ভূমিকা পালন কৰোঁতা), যুগ পৰিৱৰ্তক সন্তানসকলক শ্ৰেষ্ঠ সুন্দৰজীৱনৰ বাবে অভিনন্দন। সেৱাত বৃদ্ধিৰ বাবে নিমিও হোৱাৰ বিশেষ ভাগ্যৰ বাবে অভিনন্দন। আদিৰ পৰা পৰমাত্ম স্নেহী আৰু সহযোগী হোৱাৰ, চেম্প'ল (আৰ্হি) হোৱাৰ বাবে অভিনন্দন। সময়ৰ সমস্যাসমূহৰ ধুমুহাক উপহাৰ বুলি ভাবি সদায় বিঘ্ন-বিনাশক হোৱাৰ বাবে অভিনন্দন।

বাপদাদাই সদায় নিজৰ এনেকুৱা অনুভৱৰ খাজনাৰে সম্পন্ন সেৱাৰ ফাউণ্ডেচন (আধাৰ) সন্তানসকলক দেখি হৰ্ষিত হয় আৰু সন্তানসকলৰ সাহসৰ গুণৰ মালা স্মৰণ কৰে। এনেকুৱা লাকী (ভাগ্যৱান) আৰু লভলী (মনোৰম) মুহূৰ্তত বিশেষ সোণালী বৰদান দিছে - সদায় এক হৈ, এজনক প্ৰত্যক্ষ কৰোৱা কাৰ্যত সফল হোৱা। আত্মিক জীৱনত অমৰ হোৱা। প্ৰত্যক্ষ ফল আৰু অমৰ ফল ভোগ কৰাৰ পদ্মা পদম ভাগ্যৱান হোৱা।

বৰদান: “বাঃ ড্ৰামা বাঃ”ৰ স্মৃতিৰে অনেকৰ সেৱা কৰোঁতা সদায় আনন্দিত হোৱা
এই ড্ৰামাৰ যিকোনো চিন (দৃশ্য) দেখি “বাঃ ড্ৰামা বাঃ”ৰ স্মৃতি থাকিলে তেতিয়া কেতিয়াও ভীতিগ্ৰস্ত হ'বলগীয়া নহ'ব কিয়নো ড্ৰামাৰ জ্ঞান পালা যে বৰ্তমান সময় কল্যাণকাৰী যুগ হয়, ইয়াত যিয়েই দৃশ্য সন্মুখত আহে তাত কল্যাণ নিহিত হৈ আছে। বৰ্তমানত কল্যাণ দেখা নিদিলেও কিন্তু ভৱিষ্যতলৈ সমাহিত হৈ থকা কল্যাণ প্ৰত্যক্ষ হৈ যাব - তেতিয়া “বাঃ ড্ৰামা বাঃ”ৰ স্মৃতিৰে সদায় আনন্দিতহৈ থাকিবা, পুৰুষাৰ্থতো কেতিয়াও উৎসাহহীনতা নাথাকিব। স্বতঃ তোমালোকৰ দ্বাৰা অনেকৰ সেৱা হৈ থাকিব।

স্লোগান: শান্তিৰ শক্তিয়েই মনৰ সেৱাৰ সহজ সাধন, য'ত শান্তিৰ শক্তি আছে ত'ত সন্তুষ্টি আছে।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!